

ความรุนแรงในการกระทำความผิดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด

The Violence in the Mistreatment of Drug Addict Women Prisoners

จิราพร ชูศักดิ์ / Jiraporn Choosak

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ / Faculty of Social Science, Kasetsart University, Thailand

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล / Naunjun Tasanachaiikul

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ / Faculty of Social Science, Kasetsart University, Thailand

E-mail: fsocnjt@ku.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ต้องขังหญิงที่มีสามีแล้วในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลใช้ตารางวิเคราะห์เชิงพรรณนา และทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าไคสแควร์ เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้วางแผนก่อนการจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 66.5 และเป็นผู้รับไปจำหน่ายด้วยตัวเอง ร้อยละ 65.4 โดยจำหน่ายยาเสพติดเพียงคนเดียว ร้อยละ 53.1 และเลือกจำหน่ายให้บุคคลทั่วไปไม่เฉพาะเจาะจงที่จะจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 74.6 ส่วนใหญ่เรียนรู้ด้วยตัวเองจำหน่ายยาเสพติดโดยใช้พาหนะ ร้อยละ 67.3 และไม่พกพาอาวุธ ร้อยละ 70.8 ขณะจำหน่ายยาเสพติด โดยเคยใช้สารเสพติดประเภทยาบ้า ร้อยละ 66.5 มาก่อนที่จะจำหน่ายยาเสพติด ซึ่งจำหน่ายประเภทยาบ้าเป็นส่วนใหญ่จำหน่ายไม่เกิน 20 กรัม และถูกต้องโทษ 1-3 ปี และถูกปรับ 100,000 บาทขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 52.3 โดยจำหน่ายยาเสพติดทุกวันและถูกตัดสินโทษเพราะยาบ้า และถูกจับกุมขณะจำหน่ายยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 70.4 สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัญหาครอบครัวด้านพฤติกรรมเสพยาเสพติด การชักจูงของสามีให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การติดการพนันของสามี การเสพติดแอลกอฮอล์ของสามี และภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด (จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่รายได้ก่อนต้องโทษ อายุของสามี และปัญหาการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด (จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ผู้ต้องขังหญิง, จำหน่ายยาเสพติด, ความรุนแรง

Abstract

The purpose of this study is to investigate the Violence in the offenses of the inmates in the base toward the wrong drug case Factors influencing prisoners convicted of drug offenses together with the sample used in warfare were the women prisoners who have husbands in Correctional Institution for Female Drug Addicts, Klong Luang, Pathum Thani province. The tool used to gather data is questionnaire. For data analysis using basic statistics for example percentage, mean and standard deviation. Analysis results using Descriptive

Statistics and testing the hypothesis test using Chi-square with level of significance .05. The study of the violence in the offenses of the sample described as below the major did not plan before selling drugs is 66.5 and the recipient to sell by themselves included selection and distribution to public is not specific. Mostly self-taught in selling drugs and sold as part time. Distribution of drugs did not use the vehicle the percentage is 67.3 and not carry weapon while selling drugs the percentage is 70.8 Mostly used addictive substance of amphetamines before the distribution of drugs the percentage is 66.5 not over 20g, punished 1-3 years, and fine penalty 100,000 THB the percentage is 52.3. Mostly selling every day and convicted because of amphetamine. Included arrested while selling drugs the percentage is 70.4. For hypothesis testing factors present by family problems, persuasion of husbands to do drugs, gambling and alcohol addict of the husbands in related to violence in the mistreatment of women prisoners drug addict (year of sentence) at the significance level.05 according to the hypothesis. On the other hand, age of husband, some family problems are not related to violence in the mistreatment of women prisoners drug addict (year of sentence).

Keywords: Women Prisoners, Drug Addict, Violence

บทนำ

ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่มายาวนาน รัฐบาลหลายชุดตลอดหลายทศวรรษต่างมีความพยายามจัดการปัญหาด้วยความเด็ดขาดขึ้นเรื่อยๆ จากสถานการณ์ในปัจจุบันพบว่ามี การแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างกว้างขวาง และรุนแรงมากขึ้น ก่อให้เกิดความสูญเสียกับประเทศชาติหลายด้านด้วยกันทั้งด้านกำลังคน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านการเมือง การปกครอง รัฐบาลได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น จึงได้มีการกำหนดนโยบายเร่งด่วนเพื่อจะลดการระบาดและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้กลยุทธ์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติด การแพร่ระบาดของยาเสพติดภายในประเทศ รวมทั้งใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาดกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการค้า ยาเสพติดและผู้เสพยาเสพติด แต่กระนั้นก็ยังไม่ทำให้ปัญหายาเสพติดในสังคมไทยลดน้อยถอยลงได้เลยทั้งนี้ด้วยสาเหตุสำคัญคือ ประเทศไทยมีส่วนที่ติดกับพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญของโลกแห่งหนึ่ง จึงทำให้ไทยมีส่วนในการผลิตยาเสพติดประเภทฝิ่น และเฮโรอีนซึ่งผลิตมากในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ นอกจากนั้นแล้ว ในปัจจุบันยังมีการผลิตยาบ้า ในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำด้วย ยาเสพติดที่มีการผลิตในประเทศไทยอีกชนิดหนึ่งคือ กัญชา ซึ่งมีมากในภาคอีสาน และการที่ประเทศไทยมีส่วนที่ติดกับสามเหลี่ยมทองคำ และการคมนาคมภายในประเทศ มีความสะดวก โดยเฉพาะการขนส่งทางบกและทางอากาศ จึงมีการลักลอบลำเลียงยาเสพติด ทั้งที่ อเมริกา ออสเตรเลีย และยุโรป นอกจากนั้นแล้ว ยังมีการลักลอบเลียงกัญชาจากทางภาคอีสานมายังกรุงเทพฯ ส่งไปต่างประเทศ โดยทางเรือหรือส่งลงทางใต้ไปยังประเทศมาเลเซีย และต่อไปยังประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ญี่ปุ่น อเมริกา และประเทศในยุโรปบางประเทศ ยิ่งไปกว่านั้น อิทธิพลของตัวการใหญ่หรือผู้มีบทบาทสำคัญดังกล่าวก็ได้ลดลงอีกทั้งยังสามารถ หากกลุ่มผู้อยู่ในภาวะยากลำบาก (ผู้ด้อยโอกาส) หรือมีความเปราะบางทั้งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอื่นๆ มาเป็นแรงงานทดแทนผู้ที่ถูกจับกุมดำเนินคดีต่อไปได้อย่างไม่ขาดสายโดยเฉพาะผู้หญิงที่เป็นเพศแม่ เป็นผู้ให้กำเนิดอบรมสั่งสอน เลี้ยงดูบุตรและดูแลครอบครัว ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม หากผู้หญิงเหล่านี้หันหน้าไปพึ่งยาเสพติดกันหมดจะทำให้สถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันหลักของสังคมเสื่อมถอยและก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาในภายหลัง ทั้งนี้เนื่องจากตลาดค้ายาเสพติดนั้นตกอยู่ภายใต้อำนาจควบคุมของกระบวนการ ค้ายาเสพติด แต่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายก็มีอาจจำกัด ธุรกิจการค้ายาเสพติดให้หมดสิ้นไปจากสังคมโดยเด็ดขาด นอกจากนี้ ปัญหายาเสพติดยังมีลักษณะเป็นพลวัต การกระทำที่กฎหมายถือว่าเป็นอาชญากรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดล้วนมีแรงจูงใจ ในทางทรัพย์สิน แต่ด้วยธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งเป็น “สัตว์เศรษฐกิจ” การปราบปรามอย่างเข้มงวดเด็ดขาดด้วยการลงโทษอย่างรุนแรงอาจทำให้ปัญหายาเสพติดชะงักลงชั่วขณะ แต่ไม่สามารถทำให้เกิดความสำเร็จ

อย่างยั่งยืนตรงเป้าหมายที่ปัญหาพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคมยังไม่ได้รับการแก้ไข ทั้งนี้การกระทำผิดในคดีค้ายาเสพติดนั้นได้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และมาในรูปแบบทั้งการเสพยาเสพติด การขายยาเสพติด หรือแม้กระทั่งมีส่วนร่วมในกระบวนการการค้ายาเสพติด

จากสถิติผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์คดียาเสพติดทั่วประเทศระบุไว้ว่ามีผู้กระทำผิดในฐานความผิดคดียาเสพติดเมื่อเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์เป็นอัตราร้อยละ 59.095

สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดี พ.ร.บ. ยาเสพติดทั่วประเทศ

สำรวจ ณ วันที่ 1 เมษายน 2559

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ (%)	ร้อยละ (%) เทียบผู้ต้องขังทั่วประเทศ
1. นักโทษเด็ดขาด	158,427	31,002	189,429	84.365	59.095
2. ผู้ต้องขังระหว่าง	28,607	5,055	33,662	14.99	10.50
2.1 อุทธรณ์ - ฎีกา	13,579	2,422	16,001	7.13	4.99
2.2 ใต้สวน - พิจารณา	3,894	1,029	4,923	2.19	1.54
2.3 สอดสวน	11,134	1,604	12,738	5.67	3.97
3. เยาวชนที่ฝากขัง	47	0	47	0.02	0.01
4. ผู้ถูกกักกัน	10	1	11	0.00	0.00
5. ผู้ต้องกักขัง	1,207	187	1,394	0.62	0.43
รวมผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งสิ้น	188,298	36,245	224,543	100.00	70.05

จะเห็นได้ว่ามีอัตราส่วนมากกว่าครึ่งของผู้กระทำความผิดทั่วประเทศ ในขณะที่ตัวเลขผู้ต้องขังไม่มีที่ท่าทีที่จะลดลง การแพร่ระบาดของยาเสพติดก็เพิ่มมากขึ้น ปัญหาเสพติดไม่ใช่ปัญหาของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง แต่เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนในวงกว้าง และเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอาชญากรรม ความรุนแรงต่างๆ นำมาซึ่งความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สิน การแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่ใช่หน้าที่ของคนใดคนหนึ่ง แต่เป็นหน้าที่ของทุกคนต้องร่วมมือร่วมใจกันสอดส่องดูแลการแพร่ระบาด ของยาเสพติด โดยเริ่มต้นจากการสร้างครอบครัวให้มีความรัก ความอบอุ่น มีการดูแลเอาใจใส่บุคคลในครอบครัว เพื่อเป็นเกราะป้องกันภัยยาเสพติด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด

การทบทวนวรรณกรรม

ครอบครัว (นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2540: 69) คือสถาบันในการสร้างคน ไม่ว่าประเทศหรือสังคมใดต่างก็ยอมรับว่าครอบครัวเป็นแหล่งที่สร้างคน หล่อหลอมให้คนมีคุณภาพในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคม คนแต่ละคนจะมีบุคลิกทั้งการกระทำ ความคิด อารมณ์ ภาวะจิตใจ ตลอดจนลักษณะนิสัยอย่างไร ย่อมได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัวทั้งสิ้น ครอบครัวจึงมีหน้าที่อันยิ่งใหญ่ของชีวิต บทบาทหน้าที่ของครอบครัว (นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2540: 71-74) มีดังนี้ มีหน้าที่ผลิตสมาชิกใหม่เพื่อสืบสกุล จัดการดูแลให้สมาชิกในครอบครัวมีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ส่งเสริมทางด้านสติปัญญา สุขภาพกาย สุขภาพจิต การสอนให้มีการปรับตัวที่ดีกับสังคม ให้ความรัก ความอบอุ่น ซึ่งจะต้องปฏิบัติจริง โดยการให้เวลาใกล้ชิด ความสนใจเอาใจใส่ เป็นที่ปรึกษาผู้คิดที่พร้อมจะยอมรับและเข้าใจปัญหาหรือความต้องการของเด็ก ที่สำคัญบิดา มารดา ควรพร้อมที่จะให้อภัย เมื่อมีความผิดพลาด พลั้งเผลอไปในการกระทำผิด

แนวคิดทฤษฎีสังคมชีวิตวิทยาของครอบครัว ทำให้สามารถเข้าใจวิวัฒนาการของมนุษย์ พันธุกรรม ตลอดจนอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเลี้ยงดูที่มีผลต่อพัฒนาการของเด็กตั้งแต่ในครอบครัว บทบาทของพันธุกรรมที่มีผลต่อพฤติกรรม

ของมนุษย์หรือบุคลิกภาพของบุคคลในลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น การเก็บตัว การแสดงออก ถือได้ว่าทฤษฎีนี้เป็น การศึกษาครอบครัวอย่างแท้จริง (พูนสุข เวชวิฐาน, 2557: 34)

แนวคิดทฤษฎีความเครียดของครอบครัว (พูนสุข เวชวิฐาน, 2557: 57) โดยความเครียดที่เกิดขึ้นกับสมาชิกใน ครอบครัวอาจเป็นความเครียดจากภายในครอบครัวหรือความเครียดจากภายนอกครอบครัวและอาจเกิดขึ้นเองโดย ธรรมชาติหรือเป็นความเครียดที่มนุษย์สร้างขึ้น

แนวคิดทฤษฎีความบกพร่องของครอบครัว (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2540: 68-75) ทฤษฎีนี้กล่าวถึงลักษณะของ ครอบครัวที่ต้องแก้ไขซึ่งมีดังนี้ สมาชิกในครอบครัวบางคนขาดศีลธรรม มีพฤติกรรมยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข ครอบครัว แยกแยกขาดพ่อหรือแม่หรือขาดทั้งพ่อทั้งแม่ ในที่นี้อาจเกิดจากการหย่าร้าง การแยกกันอยู่ หรือถูกจองจำในเรือนจำ ก็ได้

ปัญหาครอบครัวตามทฤษฎีนโยบายและแผนในการพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ.2537-2546 กล่าวไว้คือ ครอบครัวไทยมี ลักษณะหลากหลายยิ่งขึ้นและสมาชิกในครอบครัวมีวิถีชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิม การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจส่งผลให้ เกิดความสั่นคลอนของสถาบันครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโครงสร้างและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายใน ครอบครัว โดยอาจจะเกิดจากการที่ความคิดเห็นที่แตกต่างกันไม่รับรู้หรือไม่เข้าใจความรู้สึกของสมาชิกในครอบครัว การสื่อสารที่ไม่ชัดเจนหรือไม่สอดคล้องกันหรืออาจจะมีสาเหตุมาจากบุคคลอื่น

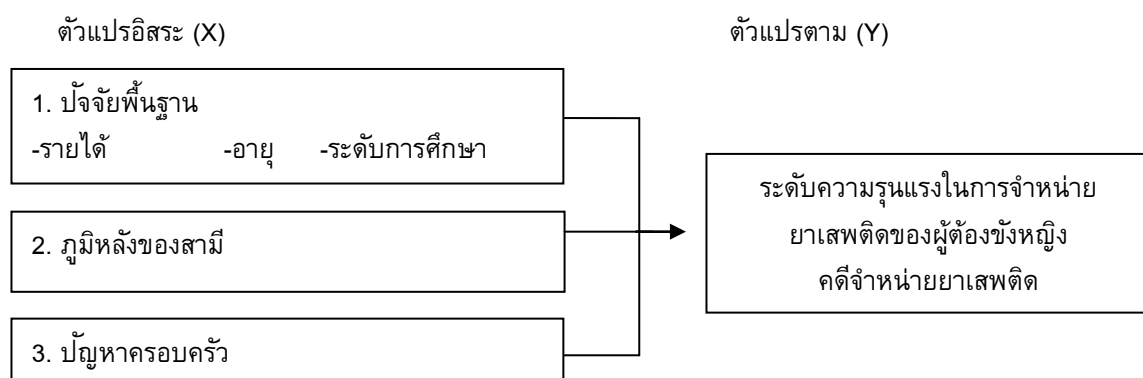
แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้กระทำความผิด (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2540: 62-64) กล่าวไว้ว่าบุคลิกภาพของ ผู้กระทำความผิดมีดังนี้ ไม่มีการศึกษา ครอบครัวแตกแยก ฐานะทางเศรษฐกิจยากจน รายได้ต่ำ หรือว่างงาน ไม่มีรายได้ บุคลิกภาพที่ไม่สนใจกับอะไรเลย บุคลิกภาพของผู้กระทำความผิดอย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดเลยคือผู้กระทำความผิดจะเมินเฉยต่อสิ่ง รอบตัว ไม่สนใจคนรอบข้างแม้แต่คนใกล้ชิด

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2533) การกระทำผิดของหญิง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ผลักดันให้หญิง กระทำความผิด การกระทำผิดมีพฤติการณ์ในข้อเท็จจริงแห่งคดีอย่างไร และต้องการทราบถึงภูมิหลังของหญิงที่ กระทำความผิด

สุนน ทวีวัฒน์ศรีสุข (2546) การกระทำผิดของหญิง: ศึกษาเฉพาะกรณีค้ายาบ้าในทัศนสถานหญิงกลาง มีวัตถุประสงค์ เพื่อ ศึกษาภูมิหลังของนักโทษหญิง ซึ่งกระทำความผิดที่กระทำความผิดคดีค้ายาบ้า เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจใน พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ของนักโทษหญิงซึ่งกระทำความผิดคดีค้ายาบ้า เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการ กระทำความผิดของนักโทษเด็ดขาดหญิงที่กระทำความผิดคดีค้ายาบ้า และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับคดีค้า ยาบ้า

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สรุปจากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าตัวแปรสำคัญในการศึกษา ครั้งนี้คือตัวผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้หญิงที่มีบทบาทหน้าที่ในการดูแลคนในครอบครัว นอกจากนี้ยังรวมถึงสามีของ ผู้กระทำความผิดด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถกำหนดกรอบแนวคิดได้ดังนี้

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ คือผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานีที่มีสามีแล้วจำนวน 750 คน

กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Yamane ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีเนื้อหาอยู่ภายใต้กรอบแนวคิด ทฤษฎี และตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการจะศึกษา แบบสอบถามประกอบไปด้วยคำถาม 5 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ได้แก่ อายุ ฐานะ การศึกษา จำนวนบุตร เป็นต้น
2. ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของสามีของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ได้แก่ อาชีพ รายได้ การศึกษา อายุ พฤติกรรมการใช้สารเสพติด เป็นต้น
3. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ได้แก่ อาชีพ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน เป็นต้น

4. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ได้แก่ การทะเลาะเบาะแว้ง การทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

5. ระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด โดยจะมีข้อคำถามให้เลือกตอบดังนี้ ประเภทของสารเสพติดที่จำหน่าย ปริมาณของสารเสพติดที่จำหน่าย ความถี่ในการจำหน่าย เป็นต้น

การทดสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยทำการทดสอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมของชนชั้นต่ำต่อการกระทำความผิด โดยนำแบบสอบถามที่ออกแบบแล้วไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วทำการปรับปรุงแก้ไข
2. การหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธี คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) โดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่า KR-20 ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.93

3. นำแบบสอบถามที่ได้ไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อวิเคราะห์ ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ โดยนำข้อมูลที่ตรวจสอบความเรียบร้อยและความถูกต้องแล้วมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ เพื่อการกระจายของตัวแปรที่ทำการศึกษาโดยการพรรณนาและนำเสนอในรูปแบบตารางร้อยละ
2. ภูมิหลังของสามีของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด สภาพความเป็นอยู่ของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ปัญหาครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด วิเคราะห์โดยใช้ไคสแควร์ (Chi-Square) เพื่อหาความสัมพันธ์โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและภูมิหลังของสามี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 52.3 มีพี่น้องทั้งหมด 3-5 คน ร้อยละ 50.0 เป็นบุตรลำดับที่ 1-3 ร้อยละ 83.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สมรสไม่จดทะเบียน ร้อยละ 61.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีบุตร 1-2 คน ร้อยละ 71.5 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 60.3 กลุ่มตัวอย่าง

ส่วนใหญ่มีรายได้ก่อนต้องโทษต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 46.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสามี/คู่สมรสที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ร้อยละ 57.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสามี/คู่สมรสอายุ 21-30 ปี ร้อยละ 45.4 ส่วนใหญ่มีพี่น้องทั้งหมดของสามี/คู่สมรส จำนวน 1-2 คน ร้อยละ 48.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสามี/คู่สมรสเป็นบุตรลำดับที่ 1-3 ร้อยละ 88.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสามี/คู่สมรสนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 91.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสามี/คู่สมรสที่จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา/อนุปริญญาตรี ร้อยละ 45.0 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสามี/คู่สมรสอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 63.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสามี/คู่สมรสรายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 33.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพี่น้องของสามี/คู่สมรสที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ร้อยละ 89.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด 4 ปีขึ้นไป ร้อยละ 27.6 รองลงมามีระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด 6 เดือน-1 ปี ร้อยละ 23.5

ส่วนที่ 2 ปัญหาครอบครัว พบว่า ก่อนถูกจับกุมสามี/คู่สมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพผิดกฎหมาย ร้อยละ 62.7 สามี/คู่สมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด ร้อยละ 51.2 สามี/คู่สมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 56.2 สามี/คู่สมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยติดคุกในคดีจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 56.9 สามี/คู่สมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้จ้างวานให้กลุ่มตัวอย่างจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 71.9 สามี/คู่สมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ช่วยเหลือลูกค้ามาให้กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.4 สามี/คู่สมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ช่วยเหลือแหล่งผลิตรายมาให้กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 71.2 ก่อนถูกจับกุมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพผิดกฎหมาย ร้อยละ 60.0 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาทะเลาะกับสามี/คู่สมรส ร้อยละ 61.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาสามี/คู่สมรสนอกใจ ร้อยละ 68.8 กลุ่มตัวอย่างหรือสามี/คู่สมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ติดการพนัน ร้อยละ 70.4 กลุ่มตัวอย่างหรือสามี/คู่สมรสของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เสพยาเสพติดแอลกอฮอล์ ร้อยละ 68.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ประสบปัญหาไม่มีงานทำ ร้อยละ 65.0 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประสบปัญหาเรื่องรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ร้อยละ 75.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ร้อยละ 70.8

ส่วนที่ 3 ระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้วางแผนก่อนการจำหน่ายยาเสพติด เป็นผู้รับไปจำหน่ายด้วยตัวเองไม่พกพาอาวุธขณะจำหน่ายยาเสพติด และทำเป็นอาชีพเสริม จากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยใช้สารเสพติดก่อนทำการจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 66.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สารเสพติดประเภทยาบ้า ร้อยละ 71.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำหน่ายสารเสพติดประเภทยาบ้า ร้อยละ 70.4 รองลงมาจำหน่ายสารเสพติดประเภทเฮโรอีน ร้อยละ 20.0 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่จำหน่ายสารเสพติดประเภทกัญชา พบน้อยที่สุด ร้อยละ 9.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำหน่ายสารเสพติด ไม่เกิน 20 กรัม ร้อยละ 54.6 รองลงมาจำหน่ายสารเสพติด 100 กรัมขึ้นไป ร้อยละ 23.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถูกต้องโทษ 1-3 ปี ร้อยละ 36.2 รองลงมาถูกต้องโทษ 3-5 ปี ร้อยละ 28.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถูกปรับ 100,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 52.3 รองลงมาถูกปรับ 10,001-20,000 บาท ร้อยละ 25.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำหน่ายยาเสพติดทุกวัน ร้อยละ 77.2 รองลงมาจำหน่ายยาเสพติดทุกสัปดาห์ ร้อยละ 21.2 สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่จำหน่ายทุกเดือนและจำหน่ายทุก 3 เดือน พบน้อยที่สุด ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 0.4 และประเภทของยาเสพติดที่ถูกตัดสินโทษคือยาบ้า ร้อยละ 70.4 รองลงมาคือเฮโรอีน ร้อยละ 19.6 และถูกจับกุมขณะจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 56.2

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดพบว่าอายุปัจจุบัน สถานภาพก่อนต้องโทษ ระดับการศึกษา และสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด (จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .050 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่รายได้ก่อนต้องโทษของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดไม่มีความสัมพันธ์กับระดับ

ความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด (จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 ภูมิหลังของสามีมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด พบว่า ภูมิหลังของสามี ด้านระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด (จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่อายุของสามีของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด (จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด (จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ)		
	Sig	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
ปัจจัยพื้นฐาน			
1. อายุปัจจุบัน	.043*	✓	
2. สถานภาพก่อนต้องโทษ	.000*	✓	
3. ระดับการศึกษา	.000*	✓	
4. รายได้ก่อนต้องโทษ	.062		✓
5. สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย	.010*	✓	
ภูมิหลังของสามี			
1. อายุ	.256		✓
2. ระดับการศึกษา	.000*	✓	
3. อาชีพ	.000*	✓	
4. รายได้	.000*	✓	
5. ระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	.000*	✓	
ปัญหาครอบครัว			
1. พฤติกรรมเสพยาเสพติด	.000*	✓	
2. การชักจูงของสามีให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	.044*	✓	
3. ปัญหาการใช้ความรุนแรงกับสามี	.239		✓
4. การติดการพนันของสามี	.037*	✓	
5. การเสพติดแอลกอฮอล์ของสามี	.003*	✓	
6. ภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว	.016*	✓	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 ปัญหาครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด จากการศึกษาค้นพบว่า ปัญหาครอบครัว ด้านพฤติกรรมเสพยาเสพติด การชักจูงของสามีให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด การติดการพนันของสามี การเสพติดแอลกอฮอล์ของสามี และภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด (จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่

ปัญหาการใช้ความรุนแรงกับสามีของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด (จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่าประเภทของสารเสพติดที่จำหน่าย ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.4 จำหน่ายยาบ้า ยาบ้าเป็นยาเสพติดที่ได้รับความนิยม หาซื้อได้ง่าย โดยกลุ่มผู้เสพส่วนใหญ่มีทั้งที่เป็นกลุ่มเด็กนักเรียน เด็กวัยรุ่น และกลุ่มคนวัยทำงาน สาเหตุที่ผู้เสพยาบ้ากันเพิ่มมากขึ้น เพราะยาบ้ามีราคาถูก หาเสพติดง่าย มีวิธีการเสพติดหลากหลาย และออกฤทธิ์ได้รวดเร็ว จากความนิยมดังกล่าวจึงเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ต้องขังหญิงถูกจับกุมด้วยคดีการจำหน่ายยาบ้ามากที่สุด ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.4 จำหน่ายยาเสพติดในปริมาณไม่เกิน 20 กรัม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทลงโทษของผู้จำหน่าย หรือมีไว้ครอบครองเพื่อจำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ระบุว่าหากมียาเสพติดในปริมาณไม่เกิน 20 กรัม จะมีโทษจำคุกตั้งแต่ 4 ปี ถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่ 400,000-5,000,000 บาท แต่หากมียาเสพติดเพื่อจำหน่ายในปริมาณที่มากกว่า 20 กรัมขึ้นไป โทษสูงสุดที่ได้รับคือ ประหารชีวิต ซึ่งโทษดังกล่าวทำให้ผู้จำหน่ายเกิดความหวาดกลัว และวิตกกังวล ดังนั้นผู้จำหน่ายยาเสพติดจึงเลือกที่จะจำหน่ายในปริมาณที่ไม่เกิน 20 กรัม ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.1 กระทำผิดเพียงคนเดียว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพื่อหลบหลีกเจ้าหน้าที่ และเพิ่มความคล่องตัวในการจำหน่ายยาเสพติด ทำให้ง่ายต่อการหลบหนีและโอกาสที่จะถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจลดน้อยลงด้วย นอกจากนี้การกระทำความผิดเพียงคนเดียว ยังช่วยให้ครอบครัวของตนเองปลอดภัย เพราะหากมีการชดเชดไปยังผู้ค้าต้นทาง อาจทำให้ครอบครัวของตนเองได้รับความเดือดร้อนจากอิทธิพลของผู้ค้าต้นทางซึ่งเป็นผู้ค้ารายใหญ่ได้ ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ ร้อยละ 74.6 จำหน่ายให้กับบุคคลทั่วไปไม่เฉพาะเจาะจง โดยปัจจุบันมีผู้เสพยาบ้าใหม่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นหากผู้เสพมาติดต่อซื้อขาย ก็จะจำหน่ายให้ทันที นอกจากนี้การจำหน่ายยาเสพติดจะมีการแนะนำลูกค้าให้กันเป็นทอดๆ ดังนั้นผู้จำหน่ายจึงไม่มีการเฉพาะเจาะจงลูกค้าไปที่กลุ่มใดเป็นพิเศษ

ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ถูกต้องโทษ 1-3 ปี ร้อยละ 36.2 และ ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ถูกปรับ 100,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 52. ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปริมาณยาเสพติดที่ผู้ต้องขังหญิงจำหน่าย ว่าปริมาณไม่เกิน 20 กรัม บทลงโทษที่กำหนดไว้ในพ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 คือเฝ้าหรือ ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่จำหน่ายยาเสพติดทุกวัน ร้อยละ 77.2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้กระทำความผิดสามารถจำหน่ายได้ง่ายเมื่อมีครั้งที่หนึ่งก็ต้องมีครั้งต่อมาตามมาและผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ถูกจับกุมขณะจำหน่ายยาเสพติด ร้อยละ 56.2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้กระทำความผิดกระทำความผิดเป็นประจำทุกวัน ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถแกะรอยและตามจับกุมได้ในที่สุด

สำหรับปัจจัยพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดพบว่า อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับระดับ ความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการที่ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ต้องอยู่ในชุมชนแออัด มีสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยคนติดยาเสพติด ติดเหล้า และการพนัน ประกอบกับการมีอายุน้อย ไม่มีการศึกษา ทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพที่ดีได้ จึงมักถูกชักชวนให้กระทำความผิด เช่น การให้เป็นคนรับ ส่งยาเสพติด นอกจากนี้ในกรณีที่คู่สมรสมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด หรือมีอาชีพจำหน่ายยาเสพติด ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงมีการทดลองใช้ยา จนกระทั่งติดยาเสพติด และต้องช่วยเหลือสามีในการเป็นคนส่งยา หรือร่วมจำหน่ายยาเสพติดด้วยกัน และยังพบว่า รายได้ก่อนต้องโทษไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นเจ้าของยาเสพติด แต่มีหน้าที่เพียงแค่อารับส่งยาเสพติดให้แก่ลูกค้าตามคำสั่งของสามี หรือผู้ค้ายาเสพติดเท่านั้น ดังนั้นรายได้ส่วน

ใหญ่จึงมาจากการส่งมอบยาเสพติดให้แก่ลูกค้า ดังนั้นจึงไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด

สำหรับภูมิหลังของสามีมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดพบว่าระดับการศึกษาของสามี อาชีพของสามี รายได้ของสามี และระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเพราะผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ถูกบังคับให้จำหน่ายยาเสพติดโดยสามีซึ่งมีพฤติกรรมติดยาเสพติด หรือเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดอยู่ก่อนแล้ว ดังนั้นหากผู้ต้องขังหญิงไม่กระทำตามมักโดนทุบตี ถูกทำร้าย หรือไม่ได้รับยาเสพติดจากสามี และจากการศึกษายังพบว่า สามีของผู้ต้องขังส่วนใหญ่ที่เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติด มักมีการศึกษาในระดับต่ำ ไม่มีอาชีพประจำ และมีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นระยะเวลานาน ยิ่งทำให้ต้องพึ่งพารายได้จากการจำหน่ายยาเสพติดมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้ต้องขังหญิงจึงต้องถูกบังคับให้ทำหน้าที่ในการจำหน่าย หรือส่งยาเสพติดในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้ จึงส่งผลให้ได้รับโทษในการกระทำความผิดที่รุนแรง นอกจากนี้ยังพบว่า อายุของสามีไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้มาจากระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดมักขึ้นอยู่กับประเภทของยาเสพติด และปริมาณการครอบครอง หรือปริมาณยาเสพติดที่จำหน่ายให้แก่ผู้เสพ ดังนั้นอายุของสามีผู้ต้องขัง จึงไม่มีผลต่อระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด

ในส่วนปัญหาครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดพบว่า พฤติกรรมเสพยาเสพติดของคู่สมรส การติดการพนันของคู่สมรส การเสพติดแอลกอฮอล์ของคู่สมรส และภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้ต้องขังหญิงได้รับโทษที่รุนแรงจากการกระทำความผิดในคดีจำหน่ายยาเสพติด ส่วนหนึ่งมาจากแรงกดดันภายในครอบครัว หรือคู่สมรส ซึ่งหากคู่สมรสมีพฤติกรรมติดยาเสพติด ติดการพนัน ติดสุรา และไม่ประกอบอาชีพ รวมทั้งยังชักจูง หรือบังคับให้ผู้ต้องขังหญิงเสพยาด้วยกัน ก็ยังเป็นแรงผลักดันให้ผู้ต้องขังหญิง ต้องเริ่มจำหน่ายยาเสพติดเพื่อหารายได้มาเลี้ยงตนเอง และครอบครัว รวมทั้งเพื่อเปิดโอกาสให้ตนเอง และสามี มีเงินมาใช้จ่ายในการซื้อยาเสพติดเพิ่มมากขึ้นการชักจูงของสามีให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด(จำนวนปีที่ถูกต้องโทษ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพราะสามีของผู้ต้องขังหญิงมีอิทธิพลต่อจิตใจ สามารถพูดจาโน้มน้าวให้ผู้ต้องขังหญิงเชื่อมั่น และพร้อมที่จะร่วมกระทำความผิดในคดียาเสพติดได้ หรือหากผู้ต้องขังหญิงขัดขืนหรือไม่ยอมทำตาม มักจะโดนสามีทำร้าย ทุบตี และบีบบังคับให้ผู้ต้องขังหญิงต้องทำตามคำสั่งโดยไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ จึงส่งผลให้ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดต้องโทษคดียาเสพติดอย่างรุนแรง นอกจากนี้ยังพบว่า ปัญหาการใช้ความรุนแรงกับสามีไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแม้ว่าสังคมไทยในปัจจุบันการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว หรือการทะเลาะเบาะแว้ง มีปากเสียงระหว่างครอบครัว ย่อมเกิดขึ้นได้บ่อยโดยเฉพาะในชุมชนแออัด แต่แรงผลักดันที่แท้จริงที่ทำให้ผู้ต้องขังหญิงเริ่มที่จะจำหน่ายยาเสพติดเป็นเพราะความยากจน ประกอบกับไม่มีการศึกษาที่ดี ทำให้ไม่สามารถหางานทำได้อย่างที่ต้องการ การค้ายาเสพติดจึงเป็นหนทางในการหารายได้ที่รวดเร็ว แม้ว่าจะมีความเสี่ยงสูงกับการรับโทษหากถูกจับดำเนินคดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ ร้อยละ 70.4 มีการจำหน่ายสารเสพติดประเภท ยาบ้ามากที่สุด ดังนั้นเพื่อปรับทัศนคติของผู้ต้องขัง เมื่อพ้นโทษแล้วจะไม่จำหน่ายยาเสพติดอีก ทางทนายความบำบัด พิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ควรดำเนินการ ดังนี้ จัดโครงการฝึกอบรมอาชีพให้แก่ผู้ต้องขังหญิง เช่น การฝึกทำอาหาร ทำขนม การทำงานหัตถกรรม และการตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น จัดกิจกรรมฝึกอบรมจิตใจโดยใช้ธรรมะเข้ากล่อมเกล่า ปรับ ทัศนคติ และค่านิยม โดยเชิญวิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิ มาถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้แก่ผู้ต้องขังหญิงคดี รวมทั้ง การจัดทำหลักสูตรการอบรมแบบกลุ่ม โดยเชิญนักโทษหญิงที่มีประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนทัศนคติ สร้างกำลังใจซึ่งกัน และกัน เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
2. จากการวิจัย พบว่า ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.5 มีพฤติกรรมเคยใช้ยาเสพติดก่อนที่จะ มาจำหน่ายยาเสพติด ดังนั้นเพื่อแก้ไข พื้นฟูพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของผู้ต้องขัง และเพื่อให้ผู้ต้องขังหญิงลดเลิก การใช้ยาเสพติดให้ได้ ทนายความบำบัด พิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ควรดำเนินการ ดังนี้ จัดโครงการบำบัดผู้ต้องขัง ติดยาเสพติดโดยการบำบัดอาการทางกาย เช่น ลดระดับความต้องการยา และการถอนพิษ รวมทั้งทำการฟื้นฟูร่างกาย และจิตใจของผู้ต้องขัง โดยมีเจ้าหน้าที่บำบัด เช่น นักจิตวิทยา แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ และครูอาชีวบำบัด มา ช่วยกันพูดคุย สร้างความรู้ ความเข้าใจ และให้กำลังใจผู้ต้องขังในการเปลี่ยนแปลง เลิกใช้ยาเสพติด จัดโครงการบำบัด ผู้ต้องขังทางด้านจิตใจ เชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาบรรยายโดยใช้หลักธรรม คำสอนในศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต และเป็นหลักในการแก้ไขปัญหาชีวิต จัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้ผู้ต้องขังมีสติ มีจิตใจที่เข้มแข็ง รู้จักแก้ไขปัญหาอย่าง เหมาะสม จัดโครงการบำบัดแบบชีวะบำบัด ให้ผู้ต้องขังใช้เวลาว่างในการฝึกประกอบอาชีพ เช่น การทำอาหาร ทำขนม เครื่องจักรสาน และตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น ซึ่งเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษไปแล้ว จะสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการ ประกอบอาชีพในอนาคตได้อย่างเหมาะสม
3. จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยมี ความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ดังนั้นทนายความ บำบัด พิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ต้องร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ร่วมกันช่วยเหลือ และดูแลผู้ต้องขัง หญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดหลังพ้นโทษ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และไม่กลับไปเสพยา หรือจำหน่ายยาเสพติดอีก เช่น การสนับสนุนให้ผู้ต้องขังหญิงศึกษาเล่าเรียนในขณะที่ต้องโทษ เพื่อเพิ่มโอกาสในการหางานทำเมื่อพ้นโทษไปแล้ว การ จัดหาสถานที่พักอาศัย การดูแลและช่วยเหลือผู้ต้องขังหญิงที่มีครอบครัวและมีปัญหาการใช้ความรุนแรงจากสามี การ สนับสนุนการสร้างอาชีพให้แก่ผู้ต้องขังหญิง เช่น การนวดแผนโบราณ การตัดเย็บเสื้อผ้า รวมทั้งการจัดตั้งหน่วยงานใน การติดตามและให้คำปรึกษาในด้านการดำเนินชีวิตของผู้พ้นโทษ เป็นต้น
4. จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับการศึกษาของสามี อาชีพของสามี รายได้ของสามี และระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง กับยาเสพติดมีความสัมพันธ์กับระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ดังนั้นทนายความบำบัด พิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ควรสร้างความร่วมมือกับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ ในการช่วยเหลือ และสนับสนุนการจัดโครงการบำบัดการติดยาเสพติดให้กับสามีของผู้ต้องขังหญิงคดี จำหน่ายยาเสพติด ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ต้องขังหญิงเมื่อพ้นโทษไปแล้ว จะได้กลับไปใช้ชีวิตครอบครัวร่วมกับสามี และประกอบ อาชีพสุจริต โดยไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับการเสพยา และการจำหน่ายยาเสพติดอีก
5. จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมเสพยาเสพติดของคู่สมรส การชักจูงให้ยุ่งกับยาเสพติดของคู่สมรส การ ติดการพนันของคู่สมรส การเสพยาเสพติดแอลกอฮอล์ของคู่สมรส และภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ ระดับความรุนแรงในการจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด ดังนั้นทนายความบำบัด พิเศษหญิง จังหวัดปทุมธานี ต้องร่วมมือกับกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนต่าง ๆ ในการดำเนินการ ดังนี้ สร้างความพร้อมให้แก่ผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติด โดยการจัดกิจกรรมพัฒนาและ

ส่งเสริมด้านการศึกษาและวิชาชีพให้แก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งโครงการพี่เลี้ยงอุปถัมภ์ โดยการให้ผู้พ้นโทษคดียาเสพติด มาเป็นวิทยากรถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเอง พูดให้กำลังใจผู้ต้องขังรุ่นน้อง และสามารถเป็นแบบอย่างในด้านชีวิตการทำงาน และความสำเร็จในสังคม ซึ่งการมีพี่เลี้ยงอุปถัมภ์ให้แก่ผู้ต้องขังรุ่นน้อง จะเป็นการติดตามดูแลผู้ต้องขังหญิงที่พ้นโทษให้เกิดความมั่นใจและมีกำลังใจในการกลับไปสู่สังคมได้อย่างเหมาะสม จัดโครงการ/กิจกรรมช่วยเหลือ บำบัด และฟื้นฟูสามียของผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมติดยาเสพติด ติดสุรา และติดการพนัน รวมทั้งการส่งเสริมการฝึกอาชีพให้แก่สามียผู้ต้องขัง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ต้องขังหญิงเมื่อพ้นโทษ สามารถใช้ชีวิตพร้อมกับสามียในการประกอบอาชีพสุจริต และสร้างครอบครัวในอนาคตได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการอื่นๆ นอกจากการใช้แบบสอบถาม เช่น การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์ผู้ต้องขังหญิงรวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทั้งยังผู้อำนวยการในเชิงลึกซึ่งจะได้รับข้อมูลที่ถ่ายทอดจากผู้ต้องขังหญิงคดีจำหน่ายยาเสพติดและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้ข้อมูลที่ได้ มีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรุงเทพมหานคร. 2560. นักโทษหญิงคดียาเสพติดล้นคุก สภาพแวดล้อมทำสิ้นอิสรภาพ. สืบค้นจาก www.bangkokbiznews.com/news/detail/593199.
- กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม. 2557. รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ประจำปีงบประมาณ 2557. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คมชัดลึก. 2560. ผู้หญิง อีสราภาพที่ถูกจำกัดภายใต้วาทกรรมยาเสพติด. สืบค้นจาก www.komchadluek.net/detail/20140625/187092.html.
- จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย. 2551. สังคมวิทยาอาชญากรรม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวนจันทร์ ทศนชัยกุล. 2533. การกระทำผิดของหญิง. กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวนจันทร์ ทศนชัยกุล. 2548. อาชญากรรม การป้องกัน: การควบคุม. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: พรทิพย์การพิมพ์.
- พูนสุข เวชวิฐาน. 2557. ทฤษฎีครอบครัวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์. 2560. สถิติผู้ต้องขัง. สืบค้นจาก www.correct.go.th.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2560. พระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522. สืบค้นจาก www.krisdika.go.th/wps/portal/general.
- สำนักนโยบายและแผน. 2560. นโยบายและแผนในการพัฒนาสถาบันครอบครัว พ.ศ.2537-2546. สืบค้นจาก www.ppb.moi.go.th/.